

problemes econòmics i socials que el progrés planteja.

Però les tasques constructives exigeixen un temps i una preparació. Cal fer forts fonaments abans de bastir l'edifici. I la realitat imposa uns procediments factibles i una tàctica possible. I l'organització i la disciplina política són indispensables a tota activitat ordenada i metòdica; i una direcció assenyada, un cabdillatge honorable, són necessaris per una actuació responsable.

I perquè som catalanistes i perquè som esquerristes tenim fe en un home símbol i en una organització forta, que són garantia de les conse-

cucions patriòtiques i dels avenços socials que nosaltres creiem d'urgent solució. I perquè entenem que en aquest moment històric, decidim per Catalunya i punt de partida de transformacions socials llarg temps esperades, cap home patriòtic i d'ideologia avançada, pot negar la col·laboració desinteressada i eficient a l'esforç que la nostra organització política representa i a l'intent que el venerable Avi simbolitza i porta a la pràctica.

Ni seria ètic ni patriòtic mantenir cledes d'ideologia imprecisa propícies al confusionisme i donades a dubtes i vacil·lacions que solament

encobreixen una tendència estàtica renyida amb els avenços i solucions socials que el progrés imposa.

Per això som de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per això som i volem ésser soldats de Macià. Per això hem fet el què hem fet, el què fem i el què farem.

Perquè volem l'imperi de la llibertat.

Perquè volem el triomf de Catalunya.

Perquè volem la justícia social.

Ja saben, doncs, els que ens critiquen, perquè som allí on som i perquè anem allí on anem: per esquerrisme i per catalanisme.

Homenatge a Martí i Julià

El nostre «Casal» s'associa, amb tot l'entusiasme, a l'homenatge que amb motiu de l'aniversari de la seva mort tributaren els patriotes catalans al gran difunt.

Amb aquest objecte, una nodrida representació dels nostres socis acudí el diumenge, dia 19, al Fossar Vell per tal de portar una corona de flors a la tomba del gran patrici.

Demés, el Butlletí del «Casal» vol associar-se, també, a aquest homenatge i ha entès que la manera més viva de fer-ho era reproduir un article de Martí i Julià, que tot i el llarg temps transcorregut d'ençà que fou publicat a l'antiga Tralla (1907), conserva tota la valor i tot el foc que tenia el dia que va ésser escrit. nostres són les toçaderies dels auto-

LA VERA ESQUERRA

L'home, com més perfecte, més amorós és més i més la seva sensibilitat moral se sent del dolor d'altri. El dolor humà: veus-aquí l'orientació definitiva de les accions socials modernes. Els principis polítics abstractes, ideològics, els programes revolucionaris, els sectarismes, satisfan l'ambició dels professionals; el dolor dels homes, les tribulacions de la gentada, però, no reben conhort, i menys remei decidim.

Tot allò que no sigui acció d'ajuntament, per alliterar la vida de la tribulació dels dolors socials, no és veritable progrés. No pot nomenar-se defensor de l'acció social, o política, qui s'oblida dels homes germans nostres que pateixen. El doctrinarisme és sempre antihumà: si no és encobridor de la farsa, és expressió de repulsiva vanitat o d'urc delirant. Pri-

mer que les pretensioses afirmacions d'ordre especulatiu, de durada efímera sempre, són les punyides intenses dels que sofreixen, desesperadament persistents i a tota hora a bastament actives. Ara, en els temps nostres, tot s'ho enduu l'humanisme.

Que ningú no pateixi per causa social! Aqueixa sí, que és una aspiració verament transformadora i alliberadora, molt més, moltíssim més, que no pas totes les minces afirmacions imaginatives dels intel·lectualistes! Un bon cor no s'erra mai: un cervell mancat d'humanisme no determina cap bé positiu en els homes. No faltarà qui comentarà aqueixa afirmació amb una rialleta despectiva. No l'envejo: el planyo. Es ben trist no sentir-se del dolor d'altri, i considerar que abans que les tribulacions de causa social dels germans

filix definidors i les conveniències dels satisfets.

Que els que sofreixen trobin conhort, i que el dolor per causes socials no atribuli als homes: el ver Nacionalisme català l'ha seguida sempre, aqueixa orientació, i ha estat defensada, propagada i acordada.

Aquesta és la vera esquerra: l'esquerra del cor, que el cor hi és, a l'esquerra.

SECCIÓ FEMENINA

Amb el fi de procurar la major relació entre les companyes de la Secció Femenina (i en aquest cas interessa a totes les sòcies del «Casal»), el primer dimecres de cada mes, a les deu de la nit, se celebraran converses que serviran d'enllaç entre totes les associades, i en les quals no solament es farà canvi d'impressions, sinó que podran portar-s'hi suggerències, idees, etc., que la Junta recullirà per a llur estudi.

Esperem que aquesta idea serà ben acollida.

Tot poble sotmés a un altre poble i que parli una llengua diferent de la que parla el poble opressor, pot reivindicar, en nom dels drets humans i àdhuc dels seus propis interessos, la seva llibertat.